

DE BLAUWE GITAAR

en andere verhalen

Karine Jekel

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

De Syrische kok ..... pagina 7

De blauwe gitaar..... pagina 19

Muis is weg ..... pagina 29

Hiba doet mee..... pagina 41

De Syrische kok

Abdel en Sanne spelen achter de bar.

De telefoon op de bar gaat.

‘Papa!’, roept Sanne. ‘Telefoon!’

Het eetcafé is van haar vader.

Daar is hij al. Vrolijk zegt hij in de telefoon: ‘Eetcafé De Grote Leeuw, met Pieter.’

Eerst worden zijn ogen groot.
Daarna worden zijn wangen rood.
'Ja ... nee ... oké ...', zegt hij. En dan:
'Beterschap.'
Zijn lip trilt.
Abdel schrikt. Gaat Pieter huilen?

'De kok is ziek', zegt Pieter.
'O', zucht Sanne. En ze zegt:
'Dan kun je de andere kok bellen.'
'Die is op vakantie', zegt Pieter.

Opeens gooit hij de telefoon op de bar.
'Er komen heel veel gasten vanavond.
Wel veertig! En ik heb geen kok!'

Abdel snapt het.

Een eetcafé zonder kok? Dat kan niet!

Zacht zegt hij: 'Mijn vader is kok.'

'O ja?'

Pieter kijkt verbaasd.

'Heeft Bilal werk?'

Abdel schudt zijn hoofd en vertelt:

'Hier niet, maar in Syrië was hij kok.'

Abdel zegt: 'Misschien kan papa vanavond koken?'

Pieter wijst naar het menubord aan de muur.

'Kan Bilal dat allemaal maken?',
vraagt hij.

Abdel kijkt naar het menu. Hij lacht.

'Nee, mijn vader maakt Syrisch eten.'

‘Heel lekker!’, zegt Sanne.

Soms eet ze bij Abdel thuis, en dat is altijd lekker.

‘Oké dan maar ...’, zegt Pieter.

Maar hij kijkt niet blij.

Abdel belt zijn vader.

‘Hij komt eraan!’, zegt Abdel tegen Pieter en Sanne.

De vader van Abdel kijkt rond in de keuken van eetcafé De Grote Leeuw. In het Arabisch zegt hij: ‘Jullie moeten boodschappen doen.’

Abdel vertaalt.

‘Wij moeten naar de winkel’, zegt hij tegen Sanne.